

РЕШЕНИЕ

№ 24000

гр. София, 15.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 09.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **4199** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

роизводството е по чл.24 и от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Е. С. М. А. гражданин на Е., [дата на раждане] , чрез адвокат К. А. СРЕЩУ ОТКАЗ №260312093109 на Директора на Дирекция „Миграция“ по заявление №260120143334, с който на оспорващия е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“.

По изложените в жалбата съображения за незаконосъобразност на акта – се моли да се уважи жалбата. Основният мотив е, че свидетелството за съдимост трябва да бъде в оригинал или със заверка от министерство на външните работи на съответната държава. По отношение на този мотив -оспорващият сочи, че след като са му дадени указания в тази насока – е представил същото в оригинал. С това си действие е изпълнил изискванията, поради което отказът е незаконосъобразен и моли като такъв да се отмени вкл. да се дадат задължителни указания до ответника за уважаване на искането по заявлението.

В съдебно заседание оспорващият не се представлява.

Ответната страна -също не се представлява, но от юрк.М. са представени от 08.06.2026г. писмени бележки. Със същите се оспорва жалбата като неоснователна и се моли да се отхвърли.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е от 31.03.2026г. по отношение на връчен отказ от 19.03.2026г., поради което е в срок, от адресат на акта, засегнат от същия. Следователно жалбата е допустима и по съществуто си е основателна.

Във връзка с последното трябва да се има предвид, че ответникът е надлежен орган видно от чл.

24и, ал. 17 от ЗЧРБ - като Директор на Дирекция „Миграция” – МВР, който да се произнесе по заявлението на работодателя на молителя за издаване на искания акт. Заявлението, видно от изложеното в придружителното писмо, е генерирано като електронен документ, същият е мотивиран.

В производството са дадени указания по твърдения на оспорващия, но без да има данни по преписката за това и без да е описано в оспорения отказ, поради което се приема, че са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществени такива. Страната твърди, че оригинала е бил представен след изискването му. В тази връзка се установява, че по преписката на л.21 е приемо-предварителен протокол, видно от който на 12.02.2026г. работодателят е предал на 9 чуждестранни свои работници "свидетелства". Не е отбелязано изобщо какво е предадено дали са свидетелства за съдимост вкл. дали се касае за копие или оригинал. По преписката е съответното копие. Както се посочи вече, ако има непълноти, следва да има данни за изискване на оригинала или съответната зачетима заверка т.е. ответникът да е дал указания в тази насока, за което няма информация. Изложеното е съществено процесуално нарушение, водещо до опорочаването на акта.

От друга страна и по същество -съдът констатира , че има незаконосъобразност. Спорът на страните в този аспект е дали представено в превод свидетелство за съдимост – е документ, който следва да се зачете или обратното да се изключи от доказателствения материал. Съдът с определение №15589 от 23.04.2026г. на л.36 е указал на страните доказателствената тежест вкл. на оспорващия до края на съдебното заседание да представи оригинала на свидетелството за съдимост и да има предвид, че видно от превода на същото, то има валидност -3 месеца, поради което да представи и ново такова. Това указание не е изпълнено и по същество няма оригинал, нито копие с заверка от министерство на външните работи на Е. или на българските дипломатически служби. Представеното към преписката свидетелство за съдимост по заявлението е на л.7 в превод на български език от преводач от преводаческа агенция като има нотариална заверка на подписа на преводача. Изложеното установява, че преводачът се е подписал върху документа и удостоверява превода. Изискването на ответника е или оригинал, или официален превод от египетското външно министерство, но тези изисквания не са разписани в закона. Няма причина да не се кредитира представения документ в копие с превод на лицензиран преводач и нотариална заверка на подписа му. Не е ясно на какви други основания е възникнало съмнение в посочения документ. Трябва да се има предвид, че се касае за процедурата при издаване на разрешително за работа на лицето -работник по сглобяване на детайли в [населено място], поради което в това производство целта е бързина като цяло, и подобни рестрикции, след като нямат законова опора -са недопустими. След като ответникът сочи конкретно изискване, същото трябва да почива на закона. Не се касае за неистински документ, а за копие, което не се кредитира по причина, стояща извън ЗЧРБ.

Следователно жалбата е основателна и трябва да се уважи. Няма искане за разноски, не е платено и адвокатско възнаграждение. Преписката следва да се върне на ответника, макар вече свидетелството за съдимост да е след срока, което изисква да не се зачете. При произнасянето си, ответникът следва да прецени това обстоятелство и да изиска ново свидетелство, но не може да поставя изисквания или оригинал, или заверка от посочените институции. В действителност българският нотариус не може да удостовери съдържанието на документа, но преводачът носи отговорност за превода, а за това, че същият се е подписал като извършил го – като доказателство за това е нотариалната заверка на подписа му. Изискването на закона е по чл. 24и, ал. 5, т.2, изр. 1 от ЗЧРБ т.е. да има свидетелство за съдимост от съответната държава. Няма изискване за пълна или непълна легализация, какъвто термин е използвал ответникът. Следва да се има предвид, че

не е ясно и дали останалите изисквания по процедурата са изпълнени, доколкото на основание чл. 24и, ал. 11 – ал. 12 ЗЧРБ следва да бъде изискано и получено от дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда. Становището на изпълнителния директор на Агенция по заетостта е акт по чл. 21, ал. 5 АПК – част от процедурата по издаване на разрешение или отказ за издаване на разрешение съгласно чл. 24и, ал. 17 ЗЧРБ, и не подлежи на самостоятелен съдебен контрол.

Следователно - жалбата трябва да се уважи, като преписката се върне на ответника за ново произнасяне съобразно указанията. Няма искане за разноси, които са д.т от 5,11евро внесена на 21.04.2026г. по изрични указания за състава.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на Е. С. М. А. гражданин на Е. [дата на раждане] чрез адвокат К.А.

ОТМЕНЯ като незаконосъобразен ОТКАЗ №260312093109 на Директора на Дирекция „Миграция“ по заявление №260120143334, с който на оспорвания е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“.

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на ответника за ново произнасяне съобразно указанията.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия: